

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2025 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOAFRIČKA-INDIJSKOOKEANSKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Henri voli biblijski izveštaj o Mefivosteu zato što ga podseća na njegovu porodicu u Zambiji. Mefivostej je izgubio roditelje, a i Henri je izgubio jednog roditelja. Njegovo iskustvo je na 12. stranici.

ZIMBABVE

- 4. Pronalaženje prave sreće / 5. jul
- 6. Ljutit otac / 12. jul
- 8. Mudra odluka / 19. jul
- 10. Plakanje za kišom / 26. jul
- 12. Neočekivani subotni odmor / 2. avgust
- 14. „Mi smo zahvalni“ / 9. avgust

NAMIBIJA

- 16. Slušati Boga, mrzeti greh / 16. avgust
- 18. Želja da se upozna Bog / 23. avgust
- 20. Izuzetne padavine / 30. avgust

ZAMBIJA

- 22. Opijanje, krađa i Bog / 6. septembar
- 24. Bolnica puna čuda / 13. septembar
- 26. Bolnica menja živote / 20. septembar
- 28. Program Trinaeste subote:
Blagoslov iz tragedije / 27. septembar
- 30. Budući projekti Trinaeste subote
- 31. Izvori za vođe
- 32. Mape

©2025 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

= Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji (JAIOD) u kojoj se nalazi 15 država: Angola, Bocvana, Malavi, Mozambik, Sao Tome i Principe, Južnoafrička Republika, Zambija, Zimbabve, Komorska ostrva, Madagaskar, Mauricijus, Majot, Reunion, Rodrigez, i Sejšelska ostrva.

U ovoj diviziji živi 231 miliona ljudi uključujući 4,1 milion vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 56 ljudi.

Kao deo misijskih napora, ova divizija je izabrala 7 projekata koji će primiti sredstva Trinaeste subote ovog tromesečja.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Udružimo se ispunjavajući Isusov nalog.

*Od srca vam želim
obilje Božjih blagoslova!*

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 7 projekata Južnoafričke-indijskookeanske divizije:

- Izgradnja srednje škole u severnoj Zambiji.
- Izgradnja smeštaja za osoblje adventističke bolnice Juka u Kalabu u Zambiji.
- Nabavka misijskog broda za jezero Bangveulu u Zambiji.
- Izgradnja kuhinjske prostorije i vešeraja za bolnicu Čitanda Lumamba u Čibombu u Zambiji.
- Izgradnja zdravstvenog i velnes centra uticaja u Umlangi, u Južnoafričkoj Republici.
- Dečji projekti: Animirane priče zasnovane na rodovima Duha, podela dečjih Biblija u Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji.

Pronalaženje prave sreće

ZIMBABVE | 5. jul

Denroj

pili. Tokom školske godine, Privilež i on pili su samo jednom nedeljno, ali tokom letnjeg raspusta pili su skoro svaki dan.

Denroj je krio od svojih roditelja da pije. Kada bi se opio, provodio je vreme u Priviležovom domu, i vratio bi se kući tek kada se otrezni. Proveo je mnogo noći u Priviležovoj kući. Mislio je da je veoma srećan.

Istog leta, Denrojevi roditelji odlučili su da pošalju svog sina u adventističku školu. Jedan od Denrojevih starijih rođaka pohađao je tu školu, i Denrojevi roditelji su smatrali da bi to bilo dobro mesto za njegovu obrazovanje kada počne školska godina.

Denroju se škola uopšte nije dopadala. Nastavnici i deca su se molili pre nastave i jela. Nikad se ranije nije molio. Učitelji i deca su se molili na jutarnjim bogoslužjenjima i biblijskim časovima.

Nije mogao da shvati zašto se svi sve vreme mole. Još gore, osećao se kao da je izgubio slobodu. U državnoj školi deci je bilo dozvoljeno da dolaze i odlaze kako žele. Ali sada su nastavnici pažljivo brinuli o svojim učenicima, vodeći računa da budu na nastavi. Denroj nije bio srećan. Hteo je da pije.

Dani su se pretvorili u sedmice, sedmice u mesece, a Denroj je nastavljao da sluša o Isusu u školi. Nije znao ništa o Isusu kada je stigao, i bio je začuđen što su učitelji i druga

Denroj je imao 10 godina kada je prvi put probao alkoholno piće. Bio je u svom domu u Bulavaju, u Zimbabveu. Njegov ujak je slavio 35. rođendan, i jedan od ujakovih prijatelja ponudio je Denroju gutljaj votke.

Dečak je pomislio: „Nikada ovo nisam probao. Mora da postoji razlog zašto to ljudi piju. Zašto da ne probam?“

Zamišljao je da će posle biti malo pripit, i pitao se šta bi se desilo ako bi više popio. Smatrao je da su ljudi verovatno postajali srećniji kada su pili. Želeo je da bude srećan, pa je odlučio da sazna šta bi se desilo ako bi više popio.

Nekoliko dana kasnije, Denroj je zamolio svog desetogodišnjeg druga po imenu Privilež za pomoć. „Zar tvoj tata ne drži pivo u frižideru?“, upitao je Privileža. „Da li bi primetio ako uzmeš malo?“

Priviležin otac nije ništa primetio, i dečaci su počeli da kradu pivo i piju zajedno. Denroju se činilo da je srećniji svaki put kada su

deca na Isusa gledali kao na svog najboljeg prijatelja.

Pitao se: „Ko je Isus? Kako mogu ići na nebo da živim sa Njim?“

Prošlo je još nekoliko meseci. Na jutarnjem bogoslužju, Denroj je čuo kako učitelji i deca hvalje Isusa. Čuo ih je kako pričaju da je Isus ispunio njihove živote radošću. U Bibliji je pročitao Isusove reči: „Ja dođoh da imaju život i izobilje... Ja sam put, istina, i život.“ (Jovan 10,10; 14,6).

Denroj je shvatio da Isus, a ne piće, nudi pravi put do sreće.

Njegov život se potpuno promenio. Prestao je da pije. Prestao je da se druži sa Priviležom. Umesto da se druži sa starima drugovima posle škole, izbegavao je iskušenja tako što je odlazio pravo kući da radi svoje domaće zadatke, i pomagao svojim roditeljima oko kuće.

U njemu je rasla ljubav prema učiteljima i drugoj deci. Video je da su se učitelji starali da on i ostala deca budu na nastavi, jer su ih voleli i želeli da steknu dobro obrazovanje.

Sreća mu je ispunila srce i prelila se u njegov život. Predao je svoje srce Isusu i bio kršten.

Danas Denroj ima 16 godina i uživa u svom novom životu sa Isusom.

„Želeo sam da pronađem sreću u alkoholnom piću“, rekao je. „Ali u školi sam počeo shvatati da sam pravu sreću mogao doživeti samo sa Hristom.“ 🌍

Hvala vam za vaše darove Trinaeste subote u ovom tromesečju koji će pomoći deci u Denrojevoj zemlji Zimbabveu da stiču znanje o Isusu. Deo darova će biti upotrebljen da se siromašnoj deci pokloni dečja Biblija. Sredstva će takođe biti upotrebljena za snimanje serije kratkih video-zapisa o rodovima Duha.

Hvala vam što planirate da priložite veliku dušna sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo u kome živi Denroj.
- Pogledajte kratki video-zapis o Denroju na Jutjubu: bit.ly/Denroj-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misijski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

Misijske informacije

- Najraniji misionari u misiji Solusi pomagali su adventističko delo trgovinom i ratarstvom. Mnogi su umrli od malarije.
- Godine 1896. delovanje misije Solusi je prekinuto lokalnim ratom, što je dovelo do gladi među stanovništvom, koje je hrlilo u misijsku stanicu u potrazi za hranom. Misionari su započeli misiju Solusi otvorivši školu sa 30 siročadi.
- Zimbabve ima jedan adventistički univerzitet, Solusi, i jedanaest srednjih škola.
- U Zimbabveu postoji 12 adventističkih klinika, među kojima su stomatološka ambulanta u predgrađu Hararea, glavnog grada države, i u predgrađu Bulavaja, drugog po veličini grada u Zimbabveu.

Ljutit otac

ZIMBABVE | 12. jul

Tanja

Otac je bio ljut kada je našao Tanjinu krštenicu u njenoj spavaćoj sobi u Bulavaju, u Zimbabveu.

Tanjina Biblija je stajala na komodi, a krštenica ispod nje. Kada je otac ušao u njenu spavaću sobu da uzme kremu za ruke, njegov pogled se zaustavio na Bibliji. Kada ju je uzeo u ruke, video je ispod krštenicu.

„Pretućiću te!“, vikao je otac. Uzevši krštenicu, pocepao ju je na sitne delove.

Tanja, koja je imala 17 godina, gledala je užasnuto. Suze su joj potekle niz obraze.

„Neću više ići u crkvu“, govorila je jecajući. Majka je dotrčala u sobu.

„Pusti je da ide u crkvu“, rekla je. „Nema ničeg lošeg u tome.“ Otac je i dalje hteo da je istuče, ali ipak nije.

Umesto toga, izašao je iz kuće i nije dolazio dva dana.

Kada se vratio, ništa nije govorio o tome što se dogodilo.

Tanja nije mogla da razume šta se dešava. Očekivala je da će je ponovo prekorevati ili možda pokušati da je udari.

Krišom je išla u crkvu subotom u toku pretihodne godine. Njena baka, koja ju je odga-

jala, bila je adventistkinja. Ali baka je umrla pre godinu dana, te se Tanja vratila kod svojih roditelja.

Otac nije voleo adventiste. Majka je bila odgajana kao adventista, ali je prestala da ide u crkvu zbog supruga. Kada se Tanja vratila kući, otac joj je rekao da može da ide u bilo koju crkvu osim Adventističku. Ali nije rekao zašto.

Međutim, Tanja je volela Adventističku crkvu. Volela je sedmi dan subotu. Ona nije mogla da zamisli da ne proslavlja Boga u crkvi subotom.

Kada bi tokom vikenda otac bio van grada, budući da je bio profesionalni igrač ragbija, Tanja je subotom odlazila u crkvu. Ali kada je bio kod kuće, ostajala bi i ona kod kuće. Majka je znala da kćerka ide u crkvu, ali nije išla sa njom ili o tome govorila svom suprugu.

Tanja se krstila dok je otac bio izvan grada.

Onda je on jednog dana pronašao krštenicu i pocepao je.

Nije ništa govorio o tome tri meseca.

Ali potrudio se da bude kod kuće subotom i spreči Tanju da ide u crkvu. U subotu ujutru bi rekao: „Nadam se da danas nećeš ići

u crkvu.“ Zatim joj je davao zadatke koje je morala da obavlja kako bi bila zauzeta celo jutro.

Tanja se molila tri meseca. „Bože“, govorila bi, „pomozi mi da mogu da idem u crkvu.“

Onda se jednog subotnog jutra Tanja probudila, ustala i ponovo se pomolila: „Bože, učini da mogu da idem u crkvu.“

Kada je završila molitvu, majka je ušla u spavaću sobu i rekla: „Idi reci ocu da ideš danas u crkvu i vidi kako on reaguje.“

Tanja je bila iznenađena, ali je pristala da pokuša. Otišavši u očevu sobu, rekla je: „Idem danas u crkvu.“

Nije se naljutio. Nije je poslao da obavlja neki zadatak. Umesto toga, jednostavno je rekao: „U redu.“

Tanja je zaista bila iznenađena! Nije to očekivala od njega.

Bila je veoma srećna što se vratila u crkvu! Zahvaljivala je Bogu što je uslišio njene molitve.

Proteklo je godinu dana otkako se Tanja vratila u crkvu. Otac zna da ona ide svaku subotu i ne smeta mu.

Sada Tanja ima novu molitvenu želju. Ona se moli da otac i majka idu u crkvu sa njom. Ona se moli: „Bože, molim Te, pomozi mojim roditeljima.“

Baš kao što je Bog uslišio njenu prvu molitvu da ide u crkvu subotom, ona je sigurna da će Bog odgovoriti i na njenu drugu molitvu za spasenje njenih roditelja.

Tanja je srećna što ima svoju Bibliju u kojoj može da čita o Bogu, ali mnoga deca u Zimbabveu žive u porodicama koje sebi ne mogu da priušte Bibliju. Jedan od projekata Trinaeste subote u ovom tromesečju obezbediće dečje Biblije ugroženim porodicama u Zimbabveu i drugim zemljama u ovoj diviziji. 🌐

Hvala vam što ste planirali da izdvojite i priložite velikodušne darove 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo u kome živi Tanja.
- Tanja je pseudonim. Časopis *Adventistička misija* nije objavio njeno ime ili sliku da bi sačuvao privatnost njene porodice i nje same.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookoceanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- U ranom srednjem veku narod Bantu izgradio je grad-državu Veliki Zimbabve, koji je bio centar trgovine ovog carstva tokom 400 godina.
- Smatra se da je oko 20.000 stanovnika živelo u gradu Velikom Zimbabveu.
- Zimbabve ima najveće rezerve platine i dijamanta na svetu. U 2014. godini, dijamantsko polje Marange proizvelo je oko 12 miliona karata (2.400 kg) dijamanta, vrednih više od 350 miliona dolara.
- Zimbabve se suočava sa čestim sušama. U 2019. oko 55 slonova je umrlo od žeđi i gladi usled suše.

Mudra odluka

ZIMBABVE | 19. jul

Džinius

DŽinius kaže da je doneo nerazumno odluku kada je imao 14 godina. Tada je prvi put popužio cigaretu u gradu Bulavaju, u Zimbabveu.

On nije planirao da puši. U to vreme njegova tetka se spremala za udaju i pitala ga je da učestvuje u tradicionalnom plesu tokom ceremonije venčanja. Unajmila je pet muških plesača da nastupe na svadbi i zamolila ga je da pleše sa njima. Tražila je da plesači daju dečaku časove plesa.

Džinius je uživao u vežbanju sa plesačima u dvorištu kuće njegove tetke. Mladići su ga naučili da igra. Onda mu je jedan od njih ponudio cigaretu.

Pogledao je napola popušenu cigaretu. Nije želeo da je uzme. Međutim, plašio se da bi mu se plesači smejali ako bi odbio. Pošto niko nije gledao, Džinius je uzeo cigaretu.

Gušio se i kašljao dok mu je gorak dim ispunjavao grlo i pluća.

Tokom naredna dva meseca uvežbavanja plesa, plesači su ga učili kako da puši bez

gušenja i kašlja. Prvo su ga naučili da puši duvan. Zatim, da puši marihuanu, što je ilegalno u Zimbabveu.

Džinius je počeo da kupuje duvan i marihuanu od novca koji je dobijao od svojih roditelja. Bilo je dovoljno novca da se pridruži plesačima u pušenju tokom njihovih sedmičnih proba.

Nakon nekog vremena, Džinius je prestao da kupuje duvan, kupovao je samo marihuanu. Posle venčanja, više nije video plesače, ali je nastavio da puši marihuanu. Pridružio se momcima iz komšiluka u tajnim aktivnostima.

On nije poticao iz adventističke porodice, ali je išao u adventističku školu. Jednog dana je odlučio da popuši marihuanu u školi. On i prijatelj koji je pušio zajedno sa njim, sakrili su se iza školskih toaleta. Kad su završili, vratili su se u svoju učionicu.

Miris dima marihuane osećao se u Džinuisovoj blizini, i odmah je pozvan u nastavničku kancelariju. „Sa kim si pušio?“, upitala je

nastavnica. Džinius se uplašio. Rekao je ime svog prijatelja.

Nastavnica je upozorila oba dečaka: „Ako ovo ponovo uradite, bićete izbačeni iz škole“, rekla je.

Prijatelj je kasnije ponovo pušio i bio izbačen. Ali Džinius je obećao da više nikada neće pušiti – ni u školi, ni izvan škole.

Džiniusova majka je bila veoma razočarana kada je saznala da je pušio. Kada je saznala za plesače, zabranila mu je da ih ponovo vidi. On ih ionako nije video neko vreme, tako da mu je bilo lako da obeća da se neće družiti sa njima.

Ali pokazalo se da je teško prestati pušiti marihuanu. On nije pušio svaki dan, ali je i dalje imao želju da puši.

Dok se borio da prestane, setio se da je u školi naučio da može da se moli Bogu za bilo kakav problem.

Zamolio je Boga da mu oprostí za pušenje, i tražio je Njegovu pomoć da prestane.

U tom trenutku želja za pušenjem marihuane je nestala. Navika je prekinuta. Džinius je bio zadivljen. Želeo je sazna što više o Bogu, i počeo je da čita Bibliju.

Onda je doneo ono što on naziva naj-mudrijom odlukom u svom životu. Godinu dana posle prestanka pušenja, predao je svoje srce Isusu i krstio se.

Danas ništa nije važnije za šesnaestogodišnjeg dečaka od započinjanja dana sa Biblijom i molitvom. „Provedite vreme sa Bogom“, izjavljuje.

Džinius je srećan što ima svoju Bibliju, ali u Zimbabveu živi mnogo dece čije porodice ne mogu da priušte da kupe Biblije za njih. Jedan od projekata Trinaeste subote u ovom trome-sečju obezbediće dečje Biblije za siromašne porodice u Zimbabveu i drugim zemljama Južnoafričke-indijskookeanske divizije. 🌐

Hvala vam što ste planirali da izdvojite i pri-ložite nesebična sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo gde živi Džinius.
- Pogledajte kratki snimak na Jutjubu o Džiniusu: bit.ly/Genius-SID
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Tradicionalna umetnost u Zimbabveu uključuje grnčariju, pletenje korpi, izradu tekstila, nakita i rezbarenje. Skulpture Šona imaju dugu kulturološku istoriju i uglavnom predstavljaju stilizovane figure ptica i ljudi, napravljenih od sedimentnih stena kao što je kamen sapunice.
- Neki veruju da je Zimbabve zapravo Ofira, biblijska zemlja u kojoj je car Solomun dobio dragocene predmete kao što su slonova kost i zlato.
- Polovina stanovništva Zimbabvea je ispod 21 godine starosti.
- U Zimbabveu je trbušasti stomak kod muškaraca znak uspeha i bogatstva.
- Kamene slike ili slike „Bušmena“ stare su više od 5.000 godina, i mogu se naći širom Zimbabvea.

Plakanje za kišom

ZIMBABVE | 26. jul

Sibongil

Kiša nije padala mesecima. Afrička zemlja se osušila i ispucala. Polja kukuruza i pšenice su uvenula. Bašte paradajza, luka, šargarepe i krompira su takođe uvenule.

Govorilo se o tome da će adventistička Gimnazija Solusi, u koju je išla Sibongil, biti prinuđena da se zauvek zatvori. Prihodi mnogih učenika škole su zavisili od poljo-privrednih proizvoda, kao i plaćanje školarine. Polja i bašte su takođe snabdevale kuhinju srednje škole svežim proizvodima. Hrana je ponestajala.

Sibongil se pitala šta će se dogoditi kada je brana na reci koja je snabdevala vodom gimnaziju bila na najnižem nivou. Uvedena je racionalna upotreba vode. Ujutro su profesori i učenici mogli da koriste vodu samo jedan sat. U vreme ručka bio je dozvoljen još jedan sat vode. Uveče su takođe mogli da koriste vodu sat vremena.

U ta tri sata u toku dana kad su imali vodu, navikli su se da kuvaju hranu, peru sudove, kupaju se i čuvaju vodu za vreme kada su slavine bile suve.

Bez vode život je postao veoma težak. Bez vode je bilo veoma teško preživeti.

Kako su priče dostigle vrhunac da će gimnazija biti prinuđena da se zatvori, učenici i profesori okupili su se u sredu uveče na molitvenom sastanku.

„Jedini izlaz iz ovoga je molitva“, rekao je direktor škole.

On i drugi čelnici srednjih škola napravili su slične pozive na molitvu, bilo na večernjem bogoslužju u petak uveče, u crkvi u subotu ujutru, ili na večernjoj službi kad sunce zalazi u subotu uveče.

Sibongil se molila. Na sastancima svi učenici i učitelji su se molili. Podelili su se u grupe i molili Gospoda da obezbedi rešenje ovog problema.

„Dragi Bože, biće tako teško izvršiti posao koji si stavio pred nas bez vode“, molio se jedan učenik. „Moramo da nosimo trostruku anđeosku poruku svetu“, molio se drugi. „Bez vode će biti tako teško.“

Učenici su se takođe molili sami i sa svojim ukućanima. Neki su kombinovali molitvu uz post – postili jedan obrok dnevno ili preskakali obroke uz laganu večeru.

Drugi su postili ceo dan, jednom, dvaput, ili tri puta nedeljno. Dok su se učenici molili,

prisećali su se da je Gospod pomagao školi Solusi od samog početka kada je osnovana kao prva misionarska stanica Crkve adventista sedmog dana u Africi 1894.

Prisećali su se da je Gospod pomogao da se gimnazija osnuje na kampusu u blizini univerziteta Solusi, uz pomoć darova Trinaeste subote 1994. Podsetili su se da su pastori i crkveni radnici u toku mnogih godina sticali obrazovanje u gimnaziji i na univerzitetu.

Dok se Sibongil sećala kako je Gospod vodio Solusi u prošlosti, njena vera je rasla. Ona je razumela da Solusi pripada Bogu. Verovala je da Mu je stalo do svoje dece i da je jedino On mogao ponuditi rešenje.

Sibongil i ostali su se molili i postili u toku dva meseca. Za to vreme neki ljudi su mislili da će se gimnazija zatvoriti. Ali nije. Uprkos suši i teškim okolnostima, održala se.

Sibongil je rekla da će se uvek rado sećati kako je Bog uslišio njihove molitve, ne dozvolivši da se škola zatvori uprkos nedostatku vode. „Ono malo vode što smo imali održalo nas je dok nije pala kiša.“

Kada je konačno pala kiša, ljudi su slavili. Učenici i nastavnici su ispunili crkvu pevajući hvalu Gospodu. Svi su se molili i zahvaljivali Gospodu za Njegovu milost. Tada je srednja škola mogla da nastavi svoj poljoprivredni program. Dolaskom kiše i vode, život je počeo da se vraća u normalu.

Sibongil, koja sada radi na univerzitetu Solusi, rekla je da je bila svedok kako je Bog blagosiljao Solusi tokom svih ovih godina.

„Gospod je blagoslovio Solusi. Videla sam to svojim očima. Gospod je blagoslovio Solusi na mnogo načina.“

Godine 1994. sredstva prikupljena od darova Trinaeste subote pomogla su da se izgradi srednja škola na kampusu u blizini Solusi univerziteta u Zimbabveu. 🌍

U vezi sa pričom

- Pokažite Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo, nadomak kojeg se nalazi adventistička srednja škola Solusi.
- Pogledajte kratki video-snimak sa Sibongil na Jutjubu: bit.ly/Sibongile-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Mbira, poznat i kao „palac klavir“, mali je ručni instrument koji se upotrebljava u Zimbabveu više od 1000 godina.
- Nacionalni cvet Zimbabvea je plameni ljiljan.

Blagoslov tadašnjih darova još uvek se oseća. Vaš doprinos darovima Trinaeste subote u ovom tromesečju, uz Božji blagoslov, može imati dugotrajan uticaj u Zimbabveu i drugim državama u ovoj diviziji. Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušne darove 27. septembra.

Neočekivani subotni odmor

ZIMBABVE | 2. avgust

Trejsi

Kada se Trejsi upisala na adventistički univerzitet u Zimbabveu, planirala je da provede subote u učenju ili opuštanju.

Trejsi nije znala mnogo o adventistima. Bila je samo uzbuđena što je na univerzitetu Solusi i što je po prvi put daleko od kuće. Razmišljajući unapred o četiri godine studiranja, rekla je sebi da bi mogla – možda – otići u univerzitetsku crkvu jednom pre nego što diplomira.

Uselila se u svoju spavaonicu u petak popodne. Te večeri njena cimerka ju je pozvala da ide sa njom u crkvu na večernju službu prilikom zalaska sunca.

Kako još nastava nije počela, i nije imala nikakav domaći zadatak, prihvatila je poziv. „U redu je“, rekla je. „Poći ću da vidim kako izgleda bogoslužjenje.“

U 18 časova dve mlade devojkice su otišle na večernje bogoslužjenje u univerzitetskoj crkvi.

Bilo je to novo iskustvo za Trejsi. Pesme su bile nove. Niko nije plesao ili pljeskao ruka-

ma kao u njenoj porodičnoj crkvi. Bogoslužjenje joj se dopalo; samo je bilo drugačije.

U subotu ujutro, kada se Trejsi probudila, dobila je poziv od svoje cimerke da opet idu u crkvu.

Trejsi je ponovo uživala u muzici i propovedi. Činilo se da su svi bili dobrodošli i srećni. Nije se osećala loše ili zapostavljeno. Osećala se već kao deo grupe.

Te večeri, njena cimerka je još jednom krenula u crkvu, ovog puta na večernje bogoslužjenje, prilikom zalaska sunca.

Trejsi je otišla sa osmehom, sećajući se da je planirala da ode u crkvu samo jednom – možda – u toku četiri godina studiranja u Solusiju. Sada je išla treći put u dva dana.

Nastava je počela naredne sedmice i Trejsi je zaronila u svoje studije računovodstva. Stekla je nove prijatelje. Uživala je u hrani koja se služila u velikom trpezariji, koja je proširena uz pomoć darova Trinaeste subote 2015. godine.

Kada je stigao sledeći petak uveče, ona se našla u crkvi umesto da radi domaći zadatak ili da se opušta u svojoj studentskoj sobi.

Kako su sedmice prolazile, Trejsi je promenila svoje planove oko subote. Mislila je da će biti potrebno da uči ili da se odmara u

svojoj sobi subotom. Ali nije joj bilo potrebno dodatno vreme za odmor. Ona je takođe zavolela odlaske u crkvu. Što se tiče njenog učenja i domaćih zadataka, ni najmanje nije bila zabrinuta za svoje ocene. Univerzitet-ska nastava je trajala od ponedeljka do četvrtka tako da je imala dovoljno vremena da uradi domaće zadatke petkom i nedeljom, ne izdvajajući dodatno vreme subotom.

Jednom prilikom univerzitet je održao sedmicu duhovnog rasta. Došao je pastor iz glavnog grada Zimbabvea, Hararea. Kada je on uputio poziv da se krste svi oni koji u svojim srcima čuvaju Hrista, Trejsi je predala svoje srce Isusu i kasnije se krstila.

Biblija je postala njena omiljena knjiga, a volela je da je čita i da o njoj razgovara sa drugima.

Setila se prijatelja koji su išli na druge univerzitete u Zimbabveu. Pre nego što je stigla u Solusi, pitala ih je za savet o učenju na univerzitetu. Rekli su joj da im je potrebno dodatno vreme za učenje ili odmor subotom i nedeljom, pa su retko odlazili u crkvu.

Trejsi je stigla u Solusi sa razmišljanjem da će morati da uči ili da se odmara subotom i nedeljom, i da neće imati vremena za crkvu. Ali sada je shvatila da je crkva ta koja je bila njen suštinski deo univerzitetskog iskustva.

Trejsi je počela da priča prijateljima o svom iskustvu. „Treba da idete u crkvu“, rekla je. „Bog će se pobrinuti za vaše učenje i pobrinuće se da imate dovoljno odmora.“

Njeni prijatelji su bili iznenađeni i obećali su da će se truditi da češće idu u crkvu. Trejsi sada planira da ih pozove da posete Adventističku crkvu. 🌍

Deo darova Trinaeste subote 2015. godine pomogao je da se trpezarija na univerzitetu Solusi proširi. Blagoslovi tih darova se i dalje osećaju na univerzitetu, a vaš doprinos daru Trinaeste subote u ovom tromesečju biće upotrebljen za projekte koji takođe mogu, uz

U vezi sa pričom

- Pokažite Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo, nadomak kojeg se nalazi adventistički univerzitet Solusi.
- Pogledajte kratki video-klip na Jutjubu o Trejsi: bit.ly/Tracy-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookoceanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života, koji uključuje ne samo pastore nego sve članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Zimbabve je dom nekih od najvećih rezervata divljači u Africi, ali vrste kao na primer impala, kudu, bradavičasta svinja i gnu su u opasnosti od krivolova.

Božji blagoslov, da imaju dugotrajan uticaj u Zimbabveu i drugim zemljama ove divizije.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra.

Mi smo zahvalni

ZIMBABVE | 9. avgust

Sijabonga

Sijabonga znači „zahvalni smo“ na sisvati, maternjem jeziku Sijabonge. On ima na čemu da bude zahvalan – posebno na činjenici da ga je majka pozvala na razgovor u 8 sati jedne večeri.

Majka se upravo vratila sa posla, gde je radila kao menadžerka u finansijskoj kompaniji u Esvatiniju (zemlja poznata i kao Svazilend) na jugu Afrike.

„Dodi u moju spavaću sobu“, rekla je. „Želim da razgovaram s tobom o nečemu.“

Sijabonga se pitao o čemu želi da razgovara sa njim. Otišao je u njenu spavaću sobu.

„Našla sam jedno mesto, i mislim da je to pravo mesto za tebe“, rekla je. Mladić je shvatio o čemu je želela da razgovara. U tom periodu tražio je odgovarajući fakultet.

Rekla je da je pitala prijatelja na poslu za savet o fakultetu. Prijatelj joj je preporučio Univerzitet Solusi u Zimbabveu, oko 800 kilometara daleko od njihovog doma.

Sijabonga je bio spreman da ide. Rekao je: „Hajde da probamo i vidimo.“

Prvog vikenda na fakultetu Solusi bio je iznenađen kada je video da ljudi idu u crkvu

u subotu. „Zašto idete u crkvu u subotu?“, upitao je.

„Ovako rade adventisti“, rekao je jedan student. „Adventisti idu u crkvu subotom“, rekao je drugi. „Oni ne svetkuju nedelju.“

Sijabonga nije navikao da ide u crkvu bilo kog dana u sedmici. Ali je otišao.

Tih dana doživeo je još jedno iznenađenje. Činilo se da je molitva bila veoma zastupljena na kampusu. Profesori su se molili pre nastave. Studenti su se okupljali svakog dana na bogosluženjima ispunjenim molitvom. Video je da su se molili i pre jela u velikoj univerzitetskoj trpezariji, koja je dodatno proširena uz pomoć darova Trinaeste subote 2015. godine. Činilo mu se da se ljudi mole pre nego što bilo šta urade.

Tako se nije radilo tamo gde je on živeo. Nikada nije doživeo ovako nešto. Ali mu se dopalo. Osećao se motivisano, osnaženo. Osećao se bliže Bogu.

Tada je Sijabonga počeo da se oseća loše zbog rđavih stvari koje je učinio u svom životu. Osećao je krivicu. Osećao je tugu. Ponizio se pred Bogom i zamolio za oprostaj.

Sijabonga je razmišljao o krštenju pre nego što je došao na Univerzitet Solusi, ali je odlagao, zabrinut da bi to mogla biti pogrešna odluka. Kako se pokajao za svoje grehe, i pouzdao se u Isusa, žudeo je da svoje srce preda Isusu krštenjem.

Pozvao je majku da joj kaže za svoju želju. Bila je oduševljena. „Učini to!“, rekla je. „To je prava odluka.“ Otac se takođe složio. Njegovim roditeljima nije smetalo što je svetkovao drugi dan. „Mi volimo i služimo istom Bogu“, rekao je otac.

Voda je bila hladna kada je Sijabonga ušao u bazen za krštenje u univerzitetskoj crkvi Solusi. Ali, zaboravio je na hladnoću kad ga je pastor uronio u vodu. Znao je da mu je Bog oprostio i da je postao nova osoba.

Krštenje se dogodilo samo dva meseca nakon njegovog dolaska na univerzitet.

Danas Sijabonga studira engleski jezik i komunikacije. Nada se da će raditi u marketingu ili novinarstvu jednog dana. On voli da se moli i čita Bibliju.

Sijabonga znači „zahvalni smo“ na njegovom maternjem jeziku sisvati, i on je zaista zahvalan. Zahvalan je što ga je majka savetovala da upiše studije na Univerzitetu Solusi.

„Česti odlasci u crkvu su me postepeno menjali. To me je približilo Bogu. Solusi je dobro mesto da se približimo Bogu.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote 2015. bio je upotrebljen za proširenje trpezarije univerziteta, omogućujući studentima poput Sijabonga još bolje uslove. Blagoslovi tih darova se i dalje osećaju na univerzitetu, a vaš doprinos daru Trinaeste subote u ovom tromesečju biće upotrebljen za projekte, koji takođe mogu, uz Božji blagoslov, da imaju dugotrajan uticaj u Zimbabveu i drugim zemljama ove divizije.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Esvatini i Zimbabve na mapi sveta. Zatim, pokažite grad Bulavajo, nadomak kojeg se nalazi adventistički Univerzitet Solusi.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Pogledajte kratki video-klip sa Sijabongom na Jutjubu: bit.ly/Siyabonga-SID
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Najvažnija izvozna kultura u Zimbabveu je duvan, dok ostali izvoz uključuje pamuk, kukuruz i šećernu trsku.
- Nacionalni simbol Zimbabvea je zlatna ptica zvana hungve, koja se pojavljuje na zastavi kao i na novcu. Pronađene su rezbarije hungvea u pećinama i ruševinama Velikog Zimbabvea. Verovatno predstavljaju orla ili afričkog ribljeg orla.
- Fudbal je najpopularniji sport u Zimbabveu. Popularni sportovi su takođe ragbi i kriket, iako ih je prvobitno samo belo stanovništvo igralo.
- Razvod braka se smatra sramotnim u Zimbabveu. Zakonski je dozvoljeno samo ženama da se razvedu, ali to je veoma retko.

Slušati Boga, mrzeti greh

NAMIBIJA | 16. avgust

Uapahurua

primaju penziju od namibijske vlade. Kada novac stigne, tinejdžeri odlaze kod svojih starijih članova porodice da mole novac za alkohol. Mali preduzetnici znaju kada novac od penzije dolazi, te se skupljaju u blizini imanja i prodaju alkohol.

Kako ljudi počnu da piju, tuče postaju neizbežna pojava. Uapahurua je jednom video pijanog tinejdžera koji je gurnuo drugog i povikao: „Pomeri mi se s puta. Želim da prođem.“

Tinejdžer koji je bio odgurnut je uzvratio. Drugi tinejdžeri su se pridružili, i izbila je borba noževima.

Kada novac od penzije nije dostupan, neki tinejdžeri pribegavaju krađi. Uapahurua se seća da je naišao na nekoliko mladića koji su drali kožu sa krave u grmlju. Pitao ih je: „Čija je ovo krava bila?“

„Naša je“, odgovorio je jedan mladić. „Krava je uginula sama od sebe“, dodao je drugi.

Uapahurua je bolje pogledao kravu. Porodice Himba prepoznaju svoje krave po posebnim tragovima noža na ušima. Ova mrtva krava imala je na ušima sveže tragove noža.

Suđenje je bilo organizovano od strane starešina Himba naroda i utvrđeno je da su mladići ukrali kravu i planirali da prodaju meso za kupovinu alkohola. Mladićima je naređeno da nadoknade troškove vlasniku krave.

Krađe, tuče i piće bili su deo Uapahuruaovog načina života kada se jedan adventistički pastor misionar jednog dana pojavio u njegovoj kolibi. Pastor je pomagao Himba seljanima u okviru inicijative koja je deli-

Duboko u pustinji Namibije živi narod koji živi kao što su ljudi u toj oblasti živeli stotinama godina unazad. Narod Himba je polunomadski narod koji putuje sa svojim stadima goveda i koza od izvora do izvora vode i od pašnjaka do pašnjaka tokom dugih, toplih meseci sušne sezone. Tokom kratke kišne sezone, porodice se vraćaju u svoje naseobine od tri-četiri kolibe, da uzgajaju kukuruz za sebe i stoku.

Uapahurua je među retkim pripadnicima Himba naroda koji su kršteni u Crkvi adventista sedmog dana. Prvi put je čuo za Boga kroz program pokrenut zahvaljujući darovima Trinaeste subote 1993. godine. Ovo je njegova priča.

Uapahurua je bio tipičan Himba tinejdžer. Krao je, tukao se i pio. Te tri aktivnosti su se često preplitale.

Narod Himba se izdržava uzgojem koza, goveda i kukuruza i retko im treba novac za bilo šta drugo. Međutim, jednom mesečno novac se sliva u zajednicu Himba kada stari

mično bila finansirana darovima Trinaeste subote iz 1993. godine.

Pastor je govorio o Bogu. Uapahurua nikada ranije nije čuo za Boga i bio je radoznao da sazna više.

Te subote je otišao na bogoslužje koje je pastor držao pod obližnjim drvetom. Kao i mnogi pripadnici Himba naroda, on nikada nije išao u školu i nije znao da čita Bibliju. Dakle, slušao je kako je pastor čitao iz Biblije. Prvi put je čuo o Bogu koji je stvorio svet i sve u njemu, uključujući kukuruz, koze, krave, i narod Himba.

Kako su nedelje prolazile, bivao je sve više osvedočen da nije živio ispravnim načinom života.

Pastor nije mogao držati sastanke ispod drveta svake subote, pa je Uapahurua počeo da ide u Adventističku crkvu u najbližem gradu. Ustao bi rano u subotu ujutro i kretao na sedmočasovno pešačenje do grada. Dok je slušao o Bibliji, počeo je da mrzi krađe, da mrzi tuče. Počeo je da mrzi piće. Nije mogao da razume šta se to dešava. Nije mogao da ukaže na određeni biblijski odlomak koji mu je dirnuo srce. On je samo znao da voli da sluša Reč Božju. Počeo je da mrzi grešne stvari. Pokajao se za svoje grehe i krstio se.

Imao je 23 godine kada je predao svoje srce Bogu. Danas ima 46 godina.

To nije bio lak put. Iskušenja za povratak starom načinu života ima u izobilju.

„Teško je biti hrišćanin“, izjavljuje. „Teško je ne krasti, ne tući se i ne piti. To je deo našeg svakodnevnog života ovde.“ 🌍

Darovi Trinaeste subote iz 1993. godine finansirali su misijski program namenjen Himba narodu, što je rezultiralo dolaskom pastora u Uapahuruin dom. Blagoslovi tih darova se još uvek osećaju u njegovoj porodici i zajednici.

Vaš doprinos projektima Trinaeste subote ovog tromesečja može takođe, sa Božjim blagoslovom, imati dugotrajan uticaj na Namibiju i šire.

Hvala za darove koje ćete priložiti 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Namibiju na mapi sveta. Pokažite zatim grad na severu države Opuvo, u kome se nalazi najbliža adventistička crkvena zgrada.
- Pogledajte kratki video-snimak sa Uapahuruom i njegovom suprugom na Jutjubu: : bit.ly/Uapahurua-SID.
- Znajte da su u dva navrata darovi Trinaeste subote 1993. i 2012. godine bili upotrebljeni za širenje jevanđelja Himba narodu, kojeg ima oko 50.000. Deo darova iz 2012. je korišćen za distribuciju MP3 plejera koji sadrže Bibliju. Dva projekta Trinaeste subote ovog tromesečja takođe uključuju Namibiju: projekat za distribuciju dečje Biblije siromašnoj deci, i projekat za snimanja serije kratkih video-zapisa o rodovima Duha.
- Pogledajte kratki video-klip sa Siyabongom na Jutjubu: bit.ly/Siyabonga-SID
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Adventistički svetski radio u Namibiji vodi pet radio-stanica širom zemlje, svaka od njih emituje program na različitom jeziku.

Želja da se upozna Bog

NAMIBIJA | 23. avgust

Kazuvakua

Duboko u pustinji Namibije živi narod koji živi kao što su ljudi u toj oblasti živeli stotinama godina unazad. Narod Himba je polunomadski narod koji putuje sa svojim stadima goveda i koza od izvora do izvora vode i od pašnjaka do pašnjaka tokom dugih, toplih meseci sušne sezone. Tokom kratke kišne sezone, porodice se vraćaju u svoje naseobine od tri-četiri kolibe, da uzgajaju kukuruz za sebe i stoku.

Kazuvakua je 24-godišnja majka troje male dece. Ona saznaje o Bogu kroz evanđeosku inicijativu zahvaljujući darovima Trinaeste subote 1993. godine. Ovo je njena priča.

Kazuvakua je bila zaintrigirana kada se stranac pojavio u njenoj kući duboko u pustinji Namibije. Nikada ga ranije nije videla, a on ju je pozvao da ode tamo gde nikada ranije nije bila. Pozvao ju je u crkvu. Kazuvakua je rado prihvatila poziv.

U subotu je otišla na bogoslužjenje ispod drveta koje se nalazilo oko 15 minuta hoda

od njenog imanja. Žene i deca su dolazili sa raznih strana do drveta. Oko 15 imanja je bilo otprilike na podjednako udaljenosti od drveta.

Crkveno iskustvo bilo je neobično za Kazuvakuu. Pastor je pevao pesme, a onda propovedao. Pesme su bile nove i teške da bi ih Kazuvakua naučila. Nikada nije čula o Bogu o kome su pevali. Ali pesme su joj se dopale. Dopala joj se poruka pesama. Pesme su govorile o Bogu koji obezbeđuje sve ljudske potrebe.

Propoved je bila o pokajanju. Kada je pastor završio, Kazuvakua je shvatila da bi trebalo da se pokaje da bi bila spasena.

Svake subote se vraćala na bogoslužjenje do drveta, a onda je pastor bio prebačen u drugi deo Namibije. Nakon njega biblijski radnik počeo je da dolazi dva puta mesečno da govori ispod drveta. Kazuvakua je išla svaki put kada je govorio. Kada je biblijski radnik vodio sedmicu molitve i duhovnog rasta, išla je do drveta svaki dan da sluša. Bila

je takođe svako veče kada je vodio dve sedmice evanđeoskih sastanaka.

Biblijski radnik je doneo projektor i agregat, i postavio ih u šator na maloj udaljenosti od drveta. Dok je govorio o životu sa Bogom za večnost, Kazuvakua je uživala gledajući šarene slike na ekranu.

Međutim, Kazuvakua je propustila krštenje trojice ljudi koji su predali svoja srca Bogu na kraju sastanaka. Biblijski radnik je dogovorio da kamionet preveze trojicu krštenika i njihove prijatelje u najbliži grad sa adventističkom crkvenom zgradom. Bez kamioneta, to bi bilo sedam sati hoda u jednom pravcu. Ali, Kazuvakua nije otišla jer je morala da se brine za krave svoje porodice u polju. Bila je to njena dužnost. Da je ostavila krave, osramotila bi svoju porodicu.

Ali Kazuvakua želi da se krsti jednog dana. Oseća se da je spremna. Ona voli Boga svim srcem.

„Volim Boga kao Spasitelja i Onog koji se brine za nas“, izjavljuje. „On može pružiti sve što tražim od Njega.“

Ona se moli kada ide na spavanje. Moli se kad se probudi. Njene molitve su kratke. Ona jednostavno kaže: „Bože, pomози mi.“

Više od svega želi da upozna bolje Boga. Za razliku od mnogih pripadnika Himba naroda, ona je naučila da čita. Međutim, nema Bibliju. Nedostaju Biblije na njenom jeziku.

„Želim Bibliju“, rekla je. „Želim da upoznam Boga bolje.“ 🌐

Molite se za rad crkve sa Himba narodom u Namibiji. Deo darova Trinaeste subote iz 1993. pokrenuo je misijski program za narod Himba koji je rezultirao održavanju subotnih bogoslužjenja blizu Kazuvakuinog imanja.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra za projekte Trinaeste subote koji će pomoći daljem širenju jevanđelja u Namibiji i drugim zemljama ove divizije.

U vezi sa pričom

- Pokažite Namibiju na mapi sveta. Pokažite zatim grad na severu države Opuvo, u kome se nalazi najbliža adventistička crkvena zgrada.
- Pogledajte kratki video-snimak na Jutjubu sa Kazuvakuom: bit.ly/Kazuvakua-SID.
- Znaite da Kazuvakua čita i piše jezik otidžeherero. Iz finansijskih i drugih razloga nema mnogo Biblija na tom jeziku.
- Znaite da su u dva navrata darovi Trinaeste subote, 1993. i 2012. godine, bili upotrebljeni za širenje jevanđelja Himba narodu, kojeg ima oko 50.000. Deo darova iz 2012. korišćen je za distribuciju MP3 plejera koji sadrže Bibliju. Dva projekta Trinaeste subote ovog tromesečja takođe uključuju Namibiju: projekat za podelu dečjih Biblija siromašnoj deci, i projekat za snimanje serije kratkih video-zapisa o rodovima Duha.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Ime Namibije potiče od pustinje Namib, najstarije pustinje na svetu. Namib znači „ogromno mesto“.

Izuzetne padavine

NAMIBIJA | 30. avgust

Tijapana

Duboko u pustinji Namibije živi narod koji živi kao što su ljudi u toj oblasti živeli stotinama godina unazad. Narod Himba je polunomadski narod, koji putuje sa svojim stadima goveda i koza od izvora do izvora vode i od pašnjaka do pašnjaka tokom dugih, toplih meseci sušne sezone. Tokom kratke kišne sezone, porodice se vraćaju u svoje naseobine od tri-četiri kolibe, da uzgajaju kukuruz za sebe i stoku.

Tijapana je poglavica sela Okupave. Selo ima 15 porodica koje žive u 15 domaćinstava kada ne putuju sa svojim životinjama po severnoj Namibiji. On upoznaje Boga kroz evanđeosku inicijativu zahvaljujući darovima Trinaeste subote 1993. godine. Ovo je njegova priča.

Tijapana nije siguran koliko ima godina. Njegova pretpostavka je da ima 82. Ima četiri žene i više dece i unučadi nego što može da izbroji. Prvi put je čuo za Boga od svojih roditelja. Njegovi roditelji su saznali za Boga od prvog adventističkog misionara u ovoj oblasti, jednog belog čoveka iz Portugala, koji je došao tri decenije ranije kao deo misionarske inicijative za širenje jevanđelja, koja

je bila finansirana darovima Trinaeste subote 1993.

„Roditelji su mi rekli da treba da odamo slavu i čast Bogu“, izjavljuje. „I odlučio sam da poslušam svoje roditelje.“

Dakle, kada je postao seoski poglavica, obratio se Adventističkoj crkvi i zamolio da neko podučava njega i njegov narod o Bogu. Jedan biblijski radnik je dolazio subotom i čitao Bibliju okupljenim ljudima ispod drveta. Tijapana je slušao. Kao i mnogi ljudi iz plemena Himba, nikad nije išao u školu i ne zna da čita.

Zatim je biblijski radnik organizovao dve sedmice evanđeoskih susreta. On je doneo projektor i agregat, i puštao projekcije na ekranu u šatoru postavljenom na maloj udaljenosti od drveta.

Tijapana je išao na sastanke. Bio je zainteresovan da sazna više o Bogu. Ali, bio je takođe zabrinut. Područje u kome je živio zahvatilo je neobično sušno leto. Kiša nije padala mnogo meseci.

Biblijski radnik je video Tijapaninu zabrinutost i molio se za kišu. Molio je da Gospod otvori svoja nebesa, da izlije kišu na zemlji u svoje vreme i da blagoslovi sva dela ruku Himba ljudi. Molio se nedelju dana.

Početkom druge nedelje sastanaka, počela je da pada kiša. Bilo je to dva meseca pre kišne sezone. Pljuskovi su zalivali isuše-

nu zemlju tokom dana, a prestajali baš na vreme za večernji evanđeoski sastanak. Kiša je trajala četiri meseca. Bilo je to vreme velikog veselja za narod Himba.

„Znali smo da je Bog sa nama“, izjavljuje Tijapana. „On se brine.“

Seoski poglavica je video Božju silu i na druge načine. Nakon sastanaka, primetio je da je dolazilo do promene u selu. Ljudi su prestali da krađu, da se tuku, da piju. Bio je zadovoljan.

Više od svega, Tijapana želi da zgrada Crkve adventista sedmog dana bude izgrađena na njegovoj zemlji. Najbliža crkvena zgrada se nalazi u gradu, a do nje je potrebno sedam sati hoda. Tijapana, kao i mnogi pripadnici Himba naroda, ne poseduje automobil. On je već ponudio zemljište Adventističkoj crkvi za izgradnju crkvene zgrade.

„Ono što želim je zgrada crkve. Želim mesto za bogoslužjenje i proslavljanje Boga. To je jedino što tražim.“

U međuvremenu, 30 do 60 Himba dece i odraslih se subotom okuplja ispod drveta da pevaju pesme hvale Bogu i da slušaju biblijskog radnika dok ih podučava istinama iz Biblije.

Tokom sedmice biblijski radnik ide od kolibe do kolibe da proučava Bibliju sa sećanima. Tijapana izjavljuje da on i njegovi meštani žele da bolje upoznaju Boga.

„Mi smo stvoreni po obličju Božijem, On je Onaj koga želimo. Mi čeznemo za Njim.“ 🌍

Molite se da pripadnici Himba naroda upoznaju Boga u Namibiji. Deo darova Trinaeste subote iz 1993. pokrenuo je misijski program među njima, što je rezultiralo bogoslužjenjem u Tijapaninom selu.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra za projekte Trinaeste subote koji će pomoći daljem širenju jevanđelja u Namibiji i drugim zemljama ove divizije.

U vezi sa pričom

- Pokažite Namibiju na mapi sveta. Pokažite zatim grad na severu države Opuvo, u kome se nalazi najbliža adventistička crkvena zgrada.
- Pogledajte kratki video-klip o Tijapanu na Jutjubu: bit.ly/Tjiyapana-SID.
- Znaite da su u dva navrata darovi Trinaeste subote, 1993. i 2012. godine, bili upotrebljeni za širenje jevanđelja Himba narodu, kojeg ima oko 50.000. Deo darova iz 2012. korišćen je za distribuciju MP3 plejera koji sadrže Bibliju. Dva projekta Trinaeste subote ovog tromesečja takođe uključuju Namibiju: projekat za podelu dečjih Biblija siromašnoj deci, i projekat za snimanje serije kratkih video-zapisa o rodovima Duha.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misijski cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: WillGo2020.org.

Važne činjenice

- Namibija je bila prva zemlja u Africi koja je integrisala zaštitu životne sredine u svoj ustav.
- Namibija ima 200 vrsta sisara, među kojima su i ugrožene vrste kao što je gepard i crni nosorog, 645 vrsta ptica, i 115 vrsta riba.

Opijanje, krađa i Bog

ZAMBIJA | 6. septembar

Betel

Betel se upisao na univerzitet Rusangu u Zambiji jer je hteo da prestane da pije. Nadao se da će boravak na adventističkom univerzitetu promeniti njegov život.

Betel je odrastao u adventističkoj porodici, ali je počeo da pije kada mu je majka umrla. Imao je 15 godina i veoma mu je nedostajala. Prijatelji su mu rekli da će mu piće olakšati tugovanje. Uskoro je stekao tu lošu naviku i pio svaki dan, tokom dve godine. Nekako je uspeo da završi gimnaziju.

Onda je video televizijski prilog o Univerzitetu Rusangu. Video je da je to bilo mesto bez alkohola, i nadao se da će se njegov život poboljšati ako bude tamo studirao.

Ali na fakultetu Betel jednostavno nije mogao da se otrese svog starog života.

Pronašao je mesto na univerzitetskoj farmi gde je mogao krišom da pije.

Stekao je nove prijatelje koji su takođe pili. Ponekad je dolazio pijan u crkvu. Situacija je izgledala beznadežno.

Onda, jedne večeri, njemu i trojici njegovih prijatelja bio je potreban novac za kupovinu alkohola. Provalili su u nekoliko muških soba na univerzitetu i ukrali dušeke. Ali su uhvaćeni.

U zatvoru, Betel je imao dovoljno vremena za razmišljanje o svom životu. Znao je da je kriv za krađu, i nije imao nade da će biti na slobodi dugo vremena.

Sa suzama u očima, ponizio je svoje srce pred Bogom i pokajao se.

„Dragi Bože“, molio se. „Ako je ovo lekcija od Tebe da promenim svoj život, obećavam da ću uz Tvoju pomoć postati bolji čovek. Molim Te izbavi me sa ovog mesta.“

Petnaest dana kasnije policija je neočekivano oslobodila Betela i njegovu trojicu prijatelja. Betel nije znao zašto.

Univerzitet Rusangu je dobrodošlicom poželio studentima njihov povratak. Betel takođe nije mogao da razume zašto. Univerzitet bi obično izbacio studente koji su počinili

li neki zločin. Betel se pitao da nije Bog čuo njegove molitve i dao mu još jednu priliku.

Setio se svog obećanja datog Bogu u zatvoru i molitve za promenu u svom životu. Prestao je da pije. Proučavao je Bibliju. A mesec dana po izlasku iz zatvora predao je svoje srce Bogu krštenjem.

Profesori i drugi studenti su videli izuzetnu promenu u njegovom životu. Bili su začuđeni. Kada su univerzitetski rukovodioci održali dodelu nagrada najboljim studentima, uručili su mu počasnu nagradu za najveću promenu u ponašanju.

Betel je sijao od radosti kada je prihvatio nagradu.

Danas je vođa studenata i član crkvenog medijskog tima na univerzitetu.

Ostalo mu je samo nekoliko meseci do diplomiranja u novinarstvu, komunikacijama i mirnom rešavanjem sukoba.

Razmišlja o povratku na fakultet nakon diplomiranja. Želi da upiše studije teologije i postane pastor.

Betel izjavljuje da je Bog promenio njegov život i da može promeniti život svakoga ko od Njega to traži. „Bog je promenio moj život od alkoholičara i veoma problematičnog dečaka do uspešnog studenta Univerziteta Rusangu.

Betel je među mnogim studentima na Univerzitetu Rusangu koji su blagosloveni darovima Trinaeste subote. Prikupljena sredstva Trinaeste subote u drugom tromesečju 2009. pomogla su da se otvori univerzitetska biblioteka. 🌐

Baš kao i tada, još uvek se oseća delovanje Božjih blagoslova u Zambiji i šire. Darovi Trinaeste subote mogu imati takođe, uz Božji blagoslov, dugotrajan uticaj i danas.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi sveta Zambiju. Zatim, pronađite grad Monze u kome se nalazi Univerzitet Rusangu.
- Pogledajte kratki video-klip o Betelu: bit.ly/Bethel-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Godine 1903, V. H. Anderson, Jakob Deča i nekoliko afričkih radnika krenuli su na sever Rodezije (sada Zambija) da pronađu novu lokaciju za misionsku stanicu. Putovali su vozom, a zatim pešačili do Viktorijinih vodopada.
- Zambija ima četiri adventističke srednje škole i Univerzitet Rusangu. Postoje i dve adventističke bolnice i dve klinike u Zambiji.

Važne činjenice

- Tradicionalni naziv za Viktorijine vodopade je Mosi-oa-Tunia, što znači „To se dimi i grmi“. Kažu da se buka sa vodopada može čuti na udaljenosti od čak 40 km.
- Trećinu Zambije čine nacionalni parkovi.

Bolnica puna čuda

ZAMBIJA | 13. septembar

Mvate

Napomena urednika: Jedan od projekata Tri-naeste subote u ovom tromesečju je izgradnja kuhinje i vešeraja za adventističku bolnicu Čitanda Lumamba u Čibombu, u Zambiji.

Mvate Mvambazi, lekarka i vođa Adventističke crkve sedmog dana, posmatra adventističku bolnicu Čitanda Lumamba kao čudo. Ona kaže da je samo po milosti Božjoj ta bolnica adventistička.

Čitanda Lumamba je ime plemenskog poglavara koji je poklonio 10 hektara seoskog zemljišta za izgradnju bolnice u severnoj Zambiji. Dao je zemlju neprofitnoj hrišćanskoj organizaciji koja je koristila lične i korporativne donacije za izgradnju infrastrukturnih projekata.

Prvobitni plan je zahtevao da bolnica bude predata zambijskoj vladi na upravljanje. Ali onda su plemenski poglavica i neprofitna organizacija pristupili Adventističkoj crkvi sa predlogom. Pitali su: „Možete li preuzeti ovu bolnicu i koristiti je kao što koristite bolnicu Mvami da dosegnete do ljudi, pružajući smernice za fizičko i duhovno zdravlje?“

Adventistička bolnica Mvami nalazi se u južnoj Zambiji.

Za ponuđenu bolnicu i zemljište Adventističkoj crkvi postojali su sledeći uslovi: bolnica mora da radi kao neprofitna, mora da počne da radi najkasnije godinu dana od dana transakcije, i mora da radi na zadovoljavanju potreba seoske zajednice.

„Ovaj poklon crkvi bio je dat pod tim uslovima“, rekla je Mvate. „Poklonjena nam je bila celokupna struktura.“ Područje oko adventističke bolnice je naseljeno sezonskim poljoprivrednicima koji sade kukuruz u kišnoj sezoni, ali obično dovoljno samo za ličnu upotrebu. Oni nemaju mnogo dodatnih prihoda.

Pre svečanog otvaranja, Adventistička crkva je priključila bolnicu na vodovod i struju. Predsednik Zambije, koji je adventista, doprineo je takođe renoviranju svojim sopstvenim sredstvima, izjavila je Mvate, direktorka Zdravstvenog odeljenja Unije Adventističke crkve za severnu Zambiju.

„Milošću Božjom, predsednik države je bio veoma zainteresovan i čak je lično po-

mogao oko renoviranja. Na svečanom otvaranju u oktobru 2023. predsednik Hakainde Hichilema je obećao da će vlada finansirati i rezervni agregat i dodatnu opremu za bolnicu.

Nestanci struje su česta pojava u Zambiji usled nedostatka vode za proizvodnju struje u zemlji pogođenoj sušom.

Agregat je stigao pet meseci kasnije, a oprema za bolnicu je bila u procesu nabavke kada je Mvate razgovarala sa predstavnicima časopisa Adventistička misija.

Bolnica se već posmatra kao svetionik nade u zajednici, izjavljuje Mvate. „Naše prisustvo i mogućnost da pružimo naprednu medicinsku negu vodi ka ublažavanju patnje tamošnjih ljudi.“

Pre otvaranja bolnice, najbliža je bila udaljena 90 kilometara. Samo jedan kombi hitne pomoći je bio na raspolaganju da odveze ljude u tu daleku bolnicu, po grubim makadamskim putevima.

Ljudi su umirali pokušavajući da dođu do te bolnice.

„Prioriteti bolnice sada su kuhinja i vešeraj“, rekla je Mvate.

Kuhinja je potrebna za pripremu hrane, ne samo za pacijente već i za njihove rođake.

„U Africi, ako je jedna osoba bolesna, cela zajednica se okuplja da je podrži. Ako idete u bolnicu, najmanje petoro ljudi će vas dopratiti. Treba im mesto gde će moći da jedu.“

Vešeraj sa mašinama za pranje i sušenje veša smatra se vitalnim za poboljšanje nege pacijenata. „Sada moramo da peremo veš ispod drveta“, izjavljuje Mvate. 🌍

Vaši darovi Trinaeste subote pomoći će da se u adventističkoj bolnici Čitanda Lumamba izgrade preko potrebne kuhinja i vešeraj.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Zambiju na mapi sveta. Zatim pokažite grad Čibombo u kome se nalazi bolnica, na udaljenosti od 100 km severno od glavnog grada Lusake.
- Pogledajte kratki video-klip sa Mvatom na Jutjubu: bit.ly/Mwate-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 4: „Jačanje adventističkih institucija koje podržavaju slobodu, celovito zdravlje i nadu kroz Isusa, i obnavljaju obličje Božje u ljudima.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Nacionalni park Južna Luangva štiti životinje „velike petorke“ koje ljudi vole da vide na safariju: lava, leoparda, nosoroga, slona i afričkog bivola.
- Zambija je okružena sa sedam zemalja. To su: Angola, Demokratska Republika Kongo, Malavi, Mozambik, Namibija, Tanzanija i Zimbabve.
- Zambezi je četvrta reka po dužini u Africi posle Nila, Konga i Nigera.

Bolnica menja živote

ZAMBIJA | 20. septembar

Adventistička bolnica Čitanda Lumamba

Napomena urednika: Jedan od projekata darova Trinaeste subote u ovom tromesečju je izgradnja kuhinje i vešeraja za adventističku bolnicu Čitanda Lumamba u Čibombu, u Zambiji. Bolnica je bila donirana Crkvi adventista sedmog dana i otvorena u jesen 2023.

Adventistička bolnica Čitanda Lumamba nalazi se u ruralnoj zambijskoj zajednici gde ljudi žive u kućama od slame i koriste bunare za svoje potrebe i stoku. Većina su sezonski poljoprivrednici koji sade kukuruz u kišnoj sezoni – ali dovoljno samo za ličnu upotrebu. Oni nemaju mnogo dodatnih prihoda. Alkoholizam i stopa trudnoća među tinejdžerima je visoka.

Javni prevoz se prvenstveno sastoji od malih i velikih kamiona koji prevoze putnike u svom tovarnom delu. Autobusi ili taksi vozila su retka pojava. Ljudi često jednostavno pešače.

Pre nego što je adventistička bolnica otvorena, zajednica je imala samo jednu malu kliniku koja je pružala najosnovniju medicinsku negu. U idealnim situacijama, klinika bi

imala jedna ambulantna kola za prevoz pacijenata. Ali u ovoj oblasti, to jedno vozilo hitne pomoći delilo je nekoliko malih seoskih klinika. Hitna pomoć nije mogla biti pozvana u bilo čiji dom. Pacijent je morao da pronađe način kako da dođe do klinike. Zatim, klinika bi pozvala hitnu pomoć da odveze pacijenta do najbliže bolnice koja se nalazi na 90 kilometara udaljenosti. Ali najpre, klinika je morala da poziva unaokolo da pronađe hitnu pomoć. Ako su kola hitne pomoći već bila rezervisana, pacijent je morao da čeka šest sati, dvanaest sati ili čak jedan dan da se odveze do bolnice. Kao rezultat toga, neki pacijenti su pešačili 90 km do bolnice.

Čak i sada kada je adventistička bolnica otvorena, pacijenti ne dolaze nužno kolima hitne pomoći. Bolnica deli jedna ambulantna kola sa svim okružnim ambulantama.

Jednom je trudna žena na porođaju dovedena u volovskoj zaprezi u adventističku bolnicu, i u pratnji pola tuceta članova porodice. U Zambiji pacijenti su obično u pratnji brojnih rođaka. Trudnici je bilo drago što je saznala da je adventistička bolnica otvorena i da je lekar bio dostupan. U suprotnom, morala bi da čeka da bude poslata u udaljenu bolnicu. Adventistički medicinski tim je uspešno porodio ženu, iako je porođaj zahtevao komplikovanu proceduru. Beba je rođena živa i zdrava. Nakon nekoliko dana, majka je sa svojom bebom mogla da se vrati u svoj dom.

Ova majka i njena porodica bili su veoma zahvalni što je tu otvorena adventistička bolnica.

„Ovo je uštedelo mnogo vremena i novca“, rekao je član porodice. „Kada odete u kliniku, morate sedeti i čekati nekoga da pozove kola hitne pomoći.“

Svakog meseca se rodi oko 200 beba u malom porodilištu u okviru bolnice.

Drugom prilikom je dečak od 5 godina hospitalizovan zbog preloma noge. Noga mu je stavljena u gips. Njegova majka je izrazila zahvalnost što je njen sin mogao ostatu u bolnici.

„Usluge koje bolnica sada nudi mnogo su bolje“, kaže ona. „Ranije smo imali samo malu kliniku u kojoj smo morali dugo da čekamo da bismo se lečili. Klinika bi nas odmah poslala kući sa nogom u gipsu. Onda bismo morali da dođemo nazad sutradan i svaki naredni dan na kontrolne preglede. Ali u ovoj bolnici, moj sin je mogao da ostane na lečenju dok mu prelom na nozi nije zarastao i on mogao da se vrati kući.“

Adventistička bolnica Čitanda Lumamba ispunjavanje važne potrebe u zajednici i nada se da će učiniti još mnogo više. Njeni prioriteti sada su izgradnja kuhinje i vešeraja. Prava kuhinja sa velikom trpezarijom je potrebna za pripremu zdrave hrane, ne samo za pacijente već i za rodbinu koja ih prati do bolnice. Pranje se trenutno obavlja ručno, a nabavka mašina za pranje i sušenje veša poboljšaće brigu o pacijentima.

Mvate Mvambazi je pedijatarka i direktorka adventističke zdravstvene službe pri Uniji severne Zambije, gde se bolnica nalazi. „Otvoreni smo, ali hitno nam je potrebna pomoć.“ 🌐

Vaši darovi Trinaeste subote pomoći će da u adventističkoj bolnici Čitanda Lumamba budu izgrađene preko potrebne kuhinja i vešeraj.

Hvala vam što ste planirali da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 27. septembra.

U vezi sa pričom

- Pokažite Zambiju na mapi sveta. Zatim pokažite grad Čibombo u kome se nalazi bolnica, na udaljenosti od 100 km severno od glavnog grada Lusake.
- Pogledajte kratki video-klip sa Mvatom na Jutjubu: : bit.ly/Mwate-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Share Mission Posts and Fast Facts from the Southern Africa-Indian Ocean Division: bit.ly/sid-2025.
- Ova misijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 4: „Jačanje adventističkih institucija koje podržavaju slobodu, celovito zdravlje i nadu kroz Isusa, i obnavljaju obličje Božje u ljudima.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Pre nego što su evropski doseljenici došli u Afriku, narod Khoisan (bušmani) su živeli u tom području. Britanci su kolonizirali ovo područje do 1964. kada je Zambija stekla nezavisnost.
- Dan državnosti Zambije je Dan nezavisnosti, slavi se 24. oktobra.
- Iako je engleski zvanični jezik Zambije, govori se više od 70 jezika. Bemba i njanja su najčešće zastupljeni jezici.
- Lokalna valuta je zambijska kvača, što znači „zora“.
- Iako su se stope obrazovanja poboljšale u Zambiji, 10% dece ne završi osnovnu školu.

Blagoslov iz tragedije

PROGRAM 13. SUBOTE, ZAMBIJA | 27. septembar

Emanuel

Napomena urednika: Jedan od projekata Trinaeste subote u ovom tromesečju je nabavka misioniskog broda koji će ploviti po jezeru Bangveulu u Zambiji. Ovaj projekat je nastao iz tragedije.

Emanuel Mvea je plovio jezerom Bangveulu mnogo puta. Čamci su glavno prevozno sredstvo kojim se dolazi do 100.000 ljudi koji žive na ostrvima na jezeru. Čamci su glavno prevozno sredstvo kojim tih 100.000 ljudi putuje u ostatak Zambije. Kao adventistički pastor, Emanuel je plovio jezerom mnogo puta da bi hrabrio 1.300 adventista koji slave Boga svake subote u 18 tamošnjih crkava na ostrvima.

Međutim, jedna poseta je ostala upamćena i izdvaja se u Emanuelovom sećanju. Bio je to dan kada je posetio jedno od ostrva da bi prisustvovao sahrani 14 adventista koji su se udavili u jezeru.

„Bilo je veoma potresno jer je 14 kovčega stajalo na jednom mestu. Okupili su se vladini i crkveni predstavnici na glavnom ostrvu Čilubi. Bio sam tamo. Ovo je bila velika katastrofa za državu.“

Tragedija se dogodila u petak. Četrdeset dvoje adventista je plovilo u iznajmljenom brodiću između dva ostrva. Planirali su da provedu subotu angažovani u misionstvu i promociji kampa izviđača. Duvao je jak vetar na ogromnom jezeru, koje je otprilike veličine američke države Konektikat. Odjednom, veliki talas je udario u brodić i on se prevrnuo. Obližnji brod je uspeo da izvuče 28 ljudi iz vode. Ali njih 14, uključujući i jedno dete od 2 godine, utopilo se.

Nesreća je izazvala šok u Zambiji. Tada su pokrenuta pitanja o standardima bezbednosti čamaca i brodova koji su dostupni u komercijalnom prevozu na jezeru. U jednoj redovnoj brodskoj liniji koristio se veliki brod koji je bio u državnom vlasništvu i koji je jednom nedeljno prelazio preko jezera.

Ljudi koji su drugim danima hteli da pređu jezero, morali su da iznajme čamac ili manji brod.

Na sahrani, visoki državni zvaničnik je apelovao na Adventističku crkvu da pomogne da se spreči ponavljanje ovakve nesreće. Zamolio je crkvu da razmisli o obezbeđivanju redovnog prevoza. Brod koji bi dopunio uslugu koju obezbeđuje državni brod.

Adventističke vođe Unije severne Zambije, gde se jezero nalazi, prihvatili su izazov. „Unija severne Zambije je trebalo da osmisli i obezbedi bolji sistem transporta“, rekao je Emanuel, koji obavlja funkciju izvršnog sekretara Unije.

Ali brod košta 100.000 dolara, što je više nego što lokalna crkva može da priušti. Dakle, Unija je zatražila da brod bude uključen u projekte Trinaeste subote za treće tromesečje 2025.

Ovaj zahtev za pokrivanje dela troškova nabavke broda bio je odobren na svim nivoima crkve.

Emanuel je uzbuđen zbog mogućnosti koje bi ovaj misijski brod mogao da pruži.

Brod, koji bi mogao da preveze 60 putnika, obavljao bi redovnu liniju u danima kad državni brod ne radi. Putnici bi plaćali minimalne iznose, koji bi pokrivali samo troškove održavanja broda.

Dok državni brod ima televizijske ekrane koji prikazuju reklame, misijski brod bi imao ekrane na kojima bi se prikazivale pesme i propovedi sa TV kanala „Nada“.

„Brod neće samo prevoziti ljude od kopna do ostrva, nego će im i propovedati“, izjavljuje Emanuel.

Apelovao je na članove crkve širom sveta da podrže dar Trinaeste subote u ovom tromesečju.

„Dok razmišljamo o tome kako da širimo jevanđelje ljudima koji žive na ostrvima na jezeru Bangveulu, naša je želja da ovaj brod pomogne u spasavanju života na jezeru i

U vezi sa pričom

- Pokažite Zambiju na mapi sveta. Zatim, pokažite jezero Bangveulu na severu države.
- Znajte da ime jezera znači „Gde se voda susreće sa nebom“.
- Pogledajte kratki video-klip o Emanuelu na Jutjubu: bit.ly/Emmanuel-SID.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričke-indijsko-okeanske divizije: bit.ly/sid-2025.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života, koji uključuje ne samo pastore nego sve članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju, kako pojedinaca tako i porodica, uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa dece i mladih u crkvu, njihovom zadržavanju i učešću u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet svojim životom.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Viktorijini vodopadi su najveći na svetu i predstavljaju jedno od sedam prirodnih čuda sveta.
- Jedna od najređih vrsta ptica na svetu, cipelarska roda, može se naći u Zambiji. Mogu narasti do 1,5 metara, i poznato je da se hrane bebama krokodila.

spasavanju života za večno carstvo. Cilj projekta je pretvaranje tragedije u blagoslov.” 🌍

Vaša darovanja Trinaeste subote, danas, biće upotrebljena za nabavku misionskog broda za jezero Bangveulu. Vaša sredstva će takođe biti uložena u dve bolnice u Zambiji, otvaranje nove škole i izgradnju centra uticaja u Južnoafričkoj Republici. Ovo tromesečje dva dečja projekta dotaknuće živote dece širom ove divizije. Jedan projekat je obezbeđivanje dečjih Biblija za porodice koje ne mogu da ih priušte, a drugi, snimanje serije kratkih video-zapisa o rodovima Duha.

Hvala vam za vaše velikodušne darove danas.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da su njihovi misionski darovi namenjeni za širenje Božje Reči širom sveta, i da će 1/4 sredstava Trinaeste subote biti upotrebljena na projekte u Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji.
- Pre ili posle priče koristite mapu da pokažete zemlje Južnoafričke-indijskookeanske divizije. Možete preuzeti misionsku mapu sa projektima na Fejsbuku na: bit.ly/fb-mk.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Ljudi kupuju ribu od ribara na jezeru Bangveulu u severnoj Zambiji.

Budući projekti Trinaeste subote

Projekti Trinaeste subote narednog tromesečja biće 3 projekta u Južnoj američkoj diviziji.

- Izgradnja crkve na kampusu adventističke akademije Saire u Brazilu.
- Izgradnja smeštaja i misionskog centra za obučavanje na kampusu adventističkog Univerziteta Čilan u Čileu.
- Dečiji projekat: Izgradnja 100 učionica za dečju Subotnu školu u crkvama u Čileu.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite besplatne video-izveštaje o misijskom radu u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji i šire. Možete ih preuzeti ili gledati putem interneta na sajtu Adventističke misije: bit.ly/missionspotlight.

OBAVEŠTENJA NA INTERNETU

Slede izvori obaveštenja koji mogu biti korisni za pripremu misijskog segmenta u Subotnoj školi. Za više obaveštenja o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite sledeće veb-stranice:

NAMIBIJA:

- Zvanični veb-sajt vlade: gov.na
- Turistički vodič „Posetite Namibiju“: visitnamibia.com.na
- Vodiči: bit.ly/RG_Namibia

ZAMBIJA:

- Zvanični veb-sajt vlade: zamportal.gov.zm
- Svetski turistički vodič: bit.ly/WTG_Zambia
- Turizam u Zambiji: zambiatourism.com

ZIMBABVE:

- Zvanični veb-sajt vlade: bit.ly/ZimbabweGovt
- Turizam u Zimbabveu: zimbabwetourism.net
- Lonli planet vodič: lonelyplanet.com/zimbabwe

ADVENTISTIČKA CRKVA

Južnoafričko-indijskookeanska divizija:

- sidadventist.org

Unije u Zambiji:

- Severna zambijska unija: nzu.adventist.org
- Južna zambijska unija: szu.adventist.org

Unije u Zimbabveu:

- Istočna zimbabveanska unija: zeuc.adventist.org
- Zapadna zimbabveanska unija: zwuc.adventist.org
- Centralna zimbabveanska unija: zcuc.adventist.org

Južnoafrička unija:

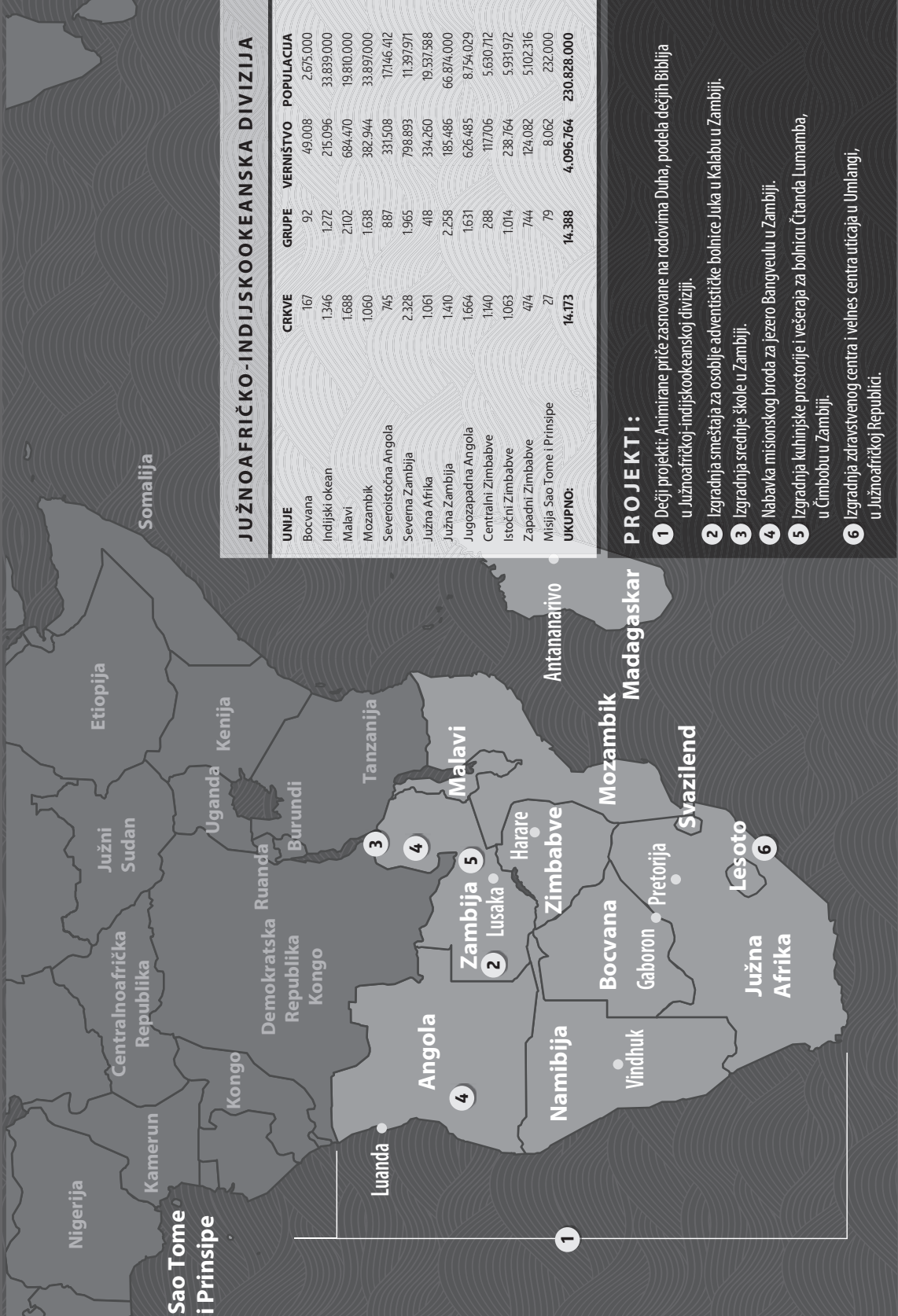
- sau.adventist.org

Adventistički univerziteti:

- Univerzitet Solusi: solusi.ac.zw
- Univerzitet Rusangu: ru.edu.zm
- Malavijski adventistički univerzitet: mau.ac.mw

CILJ DAVANJA ZA MISIJU

Vizuelni prikaz cilja za davanje može pomoći u usmeravanju pažnje na svetsku misiju i povećanju redovnih misijskih darova. Odredite cilj za nedeljni misijski dar u vašem odeljenju i pomnožite ga sa 14, omogućavajući dvostruki cilj za dar Trinaeste subote, koji će biti prikupljen 27. septembra. Podsetite decu da njihovi redovni sedmični misijski darovi podržavaju misijski rad svetske crkve i da jedna četvrtina dara Trinaeste subote kao donacija ide neposredno za projekte u Južnoafričko-indijskookeanskoj diviziji. Dvadesetog septembra dajte izveštaj o misijskim darovima tokom tromesečja i ohrabrite decu da udvostruče ili utrostruče svoje uobičajeno davanje za misiju za dar Trinaeste subote. Na kraju Subotne škole izbrojte prikupljene darove i zabeležite ukupan iznos.

JUŽNOAFRIČKO-INDIJSKOOKEANSKA DIVIZIJA

UNJE	GRUPE	CRKVE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bocvana	92	167	49.008	2.675.000
Indijski okean	1272	1346	215.096	33.839.000
Malavi	2102	1688	684.470	19.810.000
Mozambik	1.638	1060	382.944	33.897.000
Severistočna Angola	887	745	331.508	17.146.412
Severna Zambija	1.965	2.328	798.893	11.397.971
Južna Afrika	418	1.061	334.260	19.337.588
Južna Zambija	2.258	1.410	185.486	66.874.000
Jugozapadna Angola	1.631	1.664	626.485	8.754.029
Centralni Zimbabve	288	1140	117.706	5.630.712
Istočni Zimbabve	1.014	1063	238.764	5.931.972
Zapadni Zimbabve	744	474	124.082	5.102.316
Misija Sao Tome i Prinsipe	79	27	8.062	232.000
UKUPNO:	14.388	14.173	4.096.764	230.828.000

PROJEKTI:

- 1 Dečji projekti: Animirane priče zasnovane na rodovima Duha, podela dečjih Biblija u Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji.
- 2 Izgradnja smestaja za osoblje adventističke bolnice Juka u Kalabu u Zambiji.
- 3 Izgradnja srednje škole u Zambiji.
- 4 Nabavka misionorskog broda za jezero Bangweulu u Zambiji.
- 5 Izgradnja kuhinjske prostorije i vešeraja za bolnicu Čitanda Lumamba, u Čimbobu u Zambiji.
- 6 Izgradnja zdravstvenog centra i velnes centra uticaja u Umlangji, u Južnoafričkoj Republici.